

1867-04-04

SENDER

Janus la Cour

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning:

Foto 1 indeholder s. 4 og 1

Foto 2 indeholder s. 2 og 3

Foto 3 indeholder s. 5 og 8

Foto 4 indeholder s. 6 og 7

Sender's location:

Firenze

Archive:

Mappe 11 nr. 02 a-b

TRANSCRIPTION

Firenze 4 April 1867.

Gode Hr Skovgaard!

Rigtignok burde mit Brev være i Rosenvænget idag, istedetfor at blive skrevet i Firenze, men jeg haaber de vil undskylde Forsinkelsen, og i Anledning af Deres Fødselsdag idag modtage min hjertelige Lykønskning. Af Overskriften har De nu vel allerede sluttet at jeg er paa Hjemrejsen, for en halv Snes dage siden forlod jeg Roma, omendskjønt jeg ikke blev rigtig færdig med mine Vinterarbejder, Grunden er at jeg var kommen til det Punkt enten at forlænge Opholdet i Syden endnu meget længere, eller tage det overtværs og rejse pludselig afsted. Jeg har allerede i længere Tid, lige siden min

-2-

første Tour i Sabinerbjergene gaaet med et Billede i Hovedet, saadan en varm tør Dag, henover nøgne Strande og derude, vild og øde og ensom, men Tanken kunde ikke vinde rigtig Form, imidlertid begyndte det at klore sig og midt i Februar begyndte jeg paa et saadant ? Billede, maaskee temmelig stort, da jeg jo ikke havde saa meget Studium eller Kjendskab til et saadant Motiv, som der vistnok fordres for at give Billedet Fylde. Jeg arbeidede paa Kraft en 3 Ugerstid, men saa var jeg ogsaa opslidt og al min Lyst til dette Billede var forbi, jeg indsaa jeg kunde ikke løse denne Opgave uden at tage en hel Del Studier til det, og naar jeg tog ud i Bjergene for at gjøre det, da var jeg vis paa,

-3-

at jeg vilde have det helt anderledes, og derfor kasserede jeg det, og for ikke at vakle og vrøvle spændte jeg det af Rammen og satte det op i en Andens Værksted, der staar det nu, og jeg har egentlig ikke fortrudt det, thi jeg er saa træt og længes inderlig efter de hjemlige Egne. Paa den anden Side var det nær ved at jeg kunde have faaet Lyst til at blive hernede et Aar eller to endnu, thi et dejligt Land er det jo, og Fylde og Friskhed har jo rigtignok Livet i Roma i høj Grad; nu begyndte ogsaa Motiverne at vælte ind paa mig, istedetfor at jeg tidligere stadig havde tænkt paa Dansk, jeg mener med Hensyn til Motiver, saa begyndte jeg nu virkelig at Tænke paa italiensk, men

-4-

ved siden heraf laa dog en stærk Længsel efter Hjemmet, en Følelse af at kun hjemme kunde jeg faa rigtig Ro til nu at begynde ligesom fra for igjen. Hvorvidt jeg nu virkelig har haft nogen egentlig Nytte af denne Reise, ja det er vel vanskeligt for mig at sige, noget slukøret kommer jeg jo nok hjem, mine Arbejder er jeg rigtignok ikke tilfreds med, og den gamle

Vise, med Haabet til Fremtiden, den bliver jeg nu snart for gammel til at synge, skjønt jeg ikke har Andet at gjøre, imidlertid Mod og Lyst til rigtig at tage fat naar jeg kommer hjem paa Tordenskyer, Rugmark, Bøgeskov og Bølger det har jeg, og derved faaer jeg lade mig nøje. Jeg vilde nu gjerne sende Dem en Hilsen fra den skønne Stad ved Arno, men jeg veed ikke, hvor jeg skal be

-5-

gynde, min første Gang, da jeg henimod Aften var kommen her til Staden var naturligviis til Domkirken, og jeg blev og bliver hver Gang jeg spadserer derhen og det er næsten daglig, stadig slaaet af det Spil og Liv og Ynde i denne mægtige Bygning, især er jo Klokketaarnet vidunderlig fint og skjønt; Hvorhen man gaaer er der jo Noget at see paa i denne underlige By, paa Grund af Gigt i Nakken har jeg ikke faaet Strozzi rigtig beseet endnu, thi Gaden er saa smal, at man rigtignok maa bøje sig stærkt tilbage for at see denne Bygning, og som sagt min overnævnte Svaghed vanskeliggjør denne Bevægelse. Fra Malerisamlingerne, hvor jeg daglig tilbringer en 5 á 6 Timer, har jeg vel ogsaa mange en Hilsen til Dem, især havde jeg længtes efter de to Landskabslige

-6-

Ting af Rubens, da jeg, med Undtagelse af et Par Smaating i Paris, ikke har seet noget Landskab af ham, og derimod hørt saa meget derom, ja det er kostelige Ting, jo mere jeg seer paa dem jo kjærere bliver de mig, om dem som om meget Andet vil jeg imidlertid ikke skrive, men opsætte til mundtlig Drøftelse, hvilket jeg haaber omtrent vil skee om en Maanedstid. Her er et deiligt Billede af Dubbalo som De maaske ogsaa husker, det hænger i Palazzo Pitti. Jeg standsede paa Vejen hertil fra Roma i Perugia, og havde en deilig Dag der, man har samlet en del sammen fra Kirker og Klostre og deraf lavet et lille Galleri af den umbriske Skole. og Om Eftermiddagen saa jeg i et Kloster lidt uden for Byen nogle Billeder af Perugino, som glædede mig meget, ja

-7-

her i Kunstakademiet er der da ogsaa et kosteligt Billede af ham. Idet hele taget jeg kan saa godt gaa ind paa Alt før Rafael, men Alt det som kommer efter den store Tid, disse Caraccin o.s.v. ja den er jeg næsten bange for, jeg tør ikke sige mere om den for, ikke at forsnakke mig. Ogsaa for store Bousgaard og store Byer begynder jeg at faa en uhyggelig Rædsel, naar jeg derfor nu bliver færdig her i Firenze, faaer seet lidt paa Francia i Bologna, været i Venezia, faaet rigtig set paa Leonardo i Milano, saa stikker jeg med stor Fart over Alperne, reiser med Feltog igjennem Tydskland, ogsaa, ja saa er det gjort. Vil De nu hilse Alle, som bryde Dem

om en Hilsen fra mig, gid jeg maa træffe Alt vel i Rosenvænget, naar jeg kommer.

De venligste Hilsner til Deres Kone, Bør

-8-

nene, Zacho og selv være De hjertelig hilset

Med Højagtelse Deres forbundne

Jannus la Cour

end Vidne først den Dag en stærk Smag
efter Hjævn, en Sideløb og et kært
mit bærer jo for rigtig de til mig at
bragte ligesom for for sig.
Jeg vil jo mig iakttagelse for først nogen
særlig Nytte af den Lige, ja det
er vel vanskeligt for mig at sige, men
gode frekvent kommer jo jo nok hjem,
minne belysne er jo rigtig nok ikke til.
færdig med, og den gamle Sids, men
følede til den tid, den bliver jo
en først for gammel til at sige, og
jo ikke for andet et gøre, indtil
med og det til rigtig et bage det mere jo kom
men hjem for den tid, den bliver jo
og belysne at for mig, og den for mig
lader mig ikke. Jeg vil mig gerne først
den en færdig fra den stjerne den end
den, men jo end ikke for jo skal be.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe II Nr. 24

Friense 4 April 1867.

Gode for Oksang!

Rigtig nok bærer mig den som
i Sidsangst idag, og det for et bliv
skend i Friense, men jo følede de
vil indtækt Sidsangst, og i andet
ning af den Sidsangst idag med mig
min færdig Ligeangst. Af den
skend for de mig vel allene færdig
det at jo er den færdig, for mig
færdig den Sidsangst færdig jo den
særlig færdig jo ikke den rigtig færdig
med mig Sidsangst, færdig
er at jo er den færdig til det færdig
inden at færdig Oksang i Sidsangst
men mig færdig, eller bage det mig.
den og mig færdig færdig. Jeg for
allene i færdig den, bage færdig mig

første Lær i Tabernaklet gaaet
med et Lilled i Jernst, faaen en
narm for Dag, fænnas de reager
Vindueg Dørst, vilde og alle gaaen
men Dørstas kind ikke vilde rigtig
Jone, imidlertid begynde de at klem
fj. og milt i Tabernaklet begynde de gaa
et forandert Tabernaklet, maaften
kennelig stord, da de jo ikke fandt
faa meget Dørstas eller Dørstas
til et forandert Motus, fænnas de vilde
nok forandert for et gaa Lilledt Lylde.
Jeg adskilte dem Dørstas en 3 Uger sid
men fænnas de jo ogsaa afstodt og al
min Lylde til alle Lilledt nok forbi,
jeg indfænnas jeg kindt ikke Lylde Dørst
Oggen uden at tage en fænnas Dørst
Dørst til de, og naar de tog ind i Lylde
en for et gaa de, da var de ind gaa,

at de vilde fænnas de fænnas andelst, og
Dørstas kooft de de, og fænnas ikke at
vokte og vilde fænnas de de af fænnas
min og fænnas de de i en andelst Dørst
stord, de stord de de, og de fænnas
egentlig ikke forandert de, fænnas de
de ind og Lylde indvilig afstodt de
fænnas Lylde. fænnas de andelst Dørst
var de de ind at de kindt fænnas fænnas
Lylde til et blinde fænnas et andelst
to andelst, fænnas at Dørstas Land de de
de, og Lylde og fænnas fænnas fænnas
nok Lylde i fænnas i fænnas fænnas, de
begynde afstodt Motusum et vilde ind
gaa ind, fænnas de de kindt fænnas
fænnas kooft gaa Dørst, de min ind
fænnas de Motusum, fænnas begynde de
de vilde et kooft gaa indvilig, min

nu, Læse og læs, som i første filst,
med færdigst, den forbrændt
Læse la Gant.

gød, min første Gang, da jeg første
læste, som kommer, for til Næste var
naturligvis til Dødsstødet, og jeg blev
og bliver for Gang jeg første Læse,
og det er udsten, doglig, stædig, stædig
at det Ogil og Læse og Gød i den nye
lige Læse, i det er jo Dødsstødet
vidundelig, først og stædig, første man
gæde, og det er jo Næste og for i den nye
lige Læse, som Gød af Gød i Næste
jeg ikke først Dødsstødet, i det er
Læse Gød, og for først at man i det nye
med lige, som stædig, tilbage, for at for
den nye Læse, og for først som
Læse, som stædig, den nye Læse.
Den nye Læse, som for, doglig, til
Læse, og 5 i 6 Læse, for jeg vil
Læse, og først til den, i det første
jeg første, efter det to Læse, i det nye

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 2 B

ting af Kibret, da jeg, med Underbælt
af et fjer Oureating i Paris, ikke for
før noget Landskab af Jean, og skinn
ført for meget drøm, ja det er kostelig
Ving, jo mere jeg ser, ja den jo kjøn
er blide de mig, om den for om mig
Andet vil jeg imidlertid ikke skrive, men
afgøtte til uendelig drøftelse, hvilket jo
fælt omkring vil ofte om en Maaned.
lid. For et et dygtigt Lilled af Dittels
for de maaske ogsaa fæstet. Et fange i
Palazzo Pitti. jo standstærk og Wijn
fortil fra Roma i Perugia, og for en
dygtig Dag der, man for forstet en del
samme for Kister og Kloster og det
leest et lille Galeri af den vunderlige
Vælt. og om Eftermiddagen for jeg i
et Ligtet lidt ind for Lige nogle Lilled
af Perugine, som glødet mig meget, ja